

بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی و اقدام تعهدی اختیاری

معصومه برزگر

کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه باهنر کرمان، کرمان، ایران.
Masoumeh.barzegar67@yahoo.com

شماره ۴۴ / تابستان ۱۴۰۰ (جلد سوم) / صص ۳۴-۴۷
چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره چهارم)

چکیده

هدف این پژوهش مطالعه تاثیر قابلیت مقایسه صورت‌های مالی بر کیفیت گزارشگری مالی و اقدام تعهدی اختیاری در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. قابلیت مقایسه باعث می‌شود که مدیران از شرکت‌های رقیب، روند صنعت و شرایط اقتصادی و همچنین تأثیر آن‌ها در شرکت آگاه‌تر شوند و منجر به افزایش کمیت و کیفیت کلی اطلاعات در مورد یک شرکت در صنعت می‌شود. جامعه آماری برای گردآوری متغیرها، شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بین سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۷ انتخاب ولی در دوره زمانی بین سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۶ می‌باشد که از میان شرکت‌های بورسی در مجموع ۸۰ شرکت از طریق سیستماتیک به عنوان نمونه آماری انتخاب شده است. برای آزمون فرضیه‌ها از رگرسیون چند متغیره با داده‌های ترکیبی استفاده شده است. در راستای هدف پژوهش برای محاسبه متغیر قابلیت مقایسه از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) و برای محاسبه کیفیت گزارشگری از مدل فرانسیس و همکاران (۲۰۰۵) استفاده شده است. یافته‌های حاصل از پژوهش بیانگر این است که قابلیت مقایسه منجر به افزایش کیفیت صورت‌های مالی می‌شود بنابراین فرضیه اول پژوهش تایید می‌شود. نتایج آزمون فرضیه دوم نشان می‌دهد که اقدام تعهدی اختیاری بر بازده سهام تاثیر مستقیم دارد ولی سرمایه‌گذاران در هنگام قابلیت مقایسه به اقدام تعهدی اختیاری توجه‌ای نمی‌کنند و تاثیری بر سرمایه‌گذاری آنان و بازده سهام ندارد پس می‌توان گفت که فرضیه دوم پژوهش رد می‌شود.

واژگان کلیدی: قابلیت مقایسه، کیفیت گزارشگری مالی، اقدام تعهدی اختیاری، اقدام تعهدی غیر اختیاری.

مقدمه

براساس مفاهیم نظری گزارشگری مالی، قابلیت مقایسه جزء ویژگی‌های کیفی اطلاعات سودمند است. مطابق این ویژگی، صورت‌های مالی باید بتوانند این گزارش‌ها را طی دوره‌های مختلف مقایسه کنند تا بتوانند روند تغییرات در وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف پذیری مالی واحد تجاری را تشخیص دهند. آنان همچنین باید بتوانند صورت‌های مالی واحدهای تجاری مختلف را با یکدیگر مقایسه کرد، تا وضعیت و عملکرد مالی آن‌ها را نسبت به یکدیگر بسنجند (هئیت تدوین استانداردهای حسابداری، ۱۳۸۹).